

helg
spesial

Organisatoren Mariana

ORGANISERER: Mariana Iftime-Damian forteller at Grenlandsaksjonen verken er en politisk eller religiøs organisasjon, bare en norsk organisasjon som vil hjelpe.

ONESTI: - Uten Mariana hadde det blitt svært vanskelig å organisere hjelpesendingene våre. Hun er helt unik som koordinator og vet hvor nøden er størst. Hun har jobbet for oss i 18 år, og hennes kontaktnett i Onesti og i kommunen rundt er uten sidestykke. Hun har i tillegg en hjertevarme for sitt folk vi ikke har sette maken til.

Det sier nestoren i Grenlandsaksjonen, Ole Jan Semb. Han har siden februar 1990 vært med på hele 55 turer med hjelpesendinger fra Grenland til Onesti.

- For meg og alle andre aktive i Grenlandsaksjonen, har dette arbeidet blitt en livsstil. Vi bruker vår fritid til å hjelpe og vi ser at det nytter. Det som gjør at vi fortsetter år etter år er alle de fine opplevelsene vi får når vi møter folk, og vi får veldig mye tilbake fra dem, sier han.

MISTET JOBBEN

Mariana Iftime-Damian jobbet i resepsjonen til det store Hotel Trotus midt i Onesti. Hun og andre på hotellet ble etterhvert veldig viktige for Grenlandsaksjonen etterhvert som den vokste. - I 1992 mistet jeg jobben på hotellet, men fortsatte kontakten med Grenlandsaksjonen. Siden 1994 har jeg jobbet aller mest med å planlegge og koordinere hjelpesendingene. For meg har dette vært en fantastisk jobb med mange flotte nordmenn. Jeg var i Skien da aksjonen var 10 år, og jeg og mannen min, Viorel, kommer til Skien for å feire 20 år med Grenlandsaksjonen.

De får også der besøk av sønnen Daniel som for tiden studerer i Norge.

FORSKJELLEN ØKER

Mariana må spille på lag med de politiske lederne rundt i kommunene. Det er sosialarbeiderne der som vet hvor hun skal finne landsbyene og familiene som trenger hjelpen.

- Det er store kontraster mellom fattig og rik her i Romania. Før hadde vi liten frihet, men jobb og penger. Men det var ikke noe å kjøpe. Selv mat var det lite av.

- Nå bugner det av varer i butikkene og varehusene, men de som er fattige har ikke penger. Jeg ser nå at fattigdommen øker i

ORDEN: Før hjelpesendingene fordeles, er det planlegging av ruta ut til landsbyene som diskuteres. Helge Gunnerød (fra venstre), Mariana Iftime-Damian, Ole Jan Semb og Thor Sotvedt.

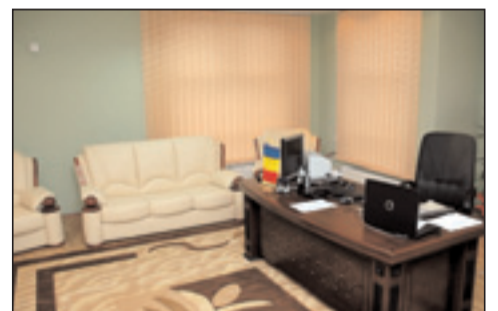
byer som Onesti, fordi jobbene blir borte. De som bor her har ikke jord de kan dyrke, og sammen med kirkene i byen samarbeider vi med å fordele hjelpesendingene også til disse menneskene.

SKAMMER MEG

Hos ordføreren i en av de mindre byene med 6000 innbyggere, blir vi invitert inn i rådhuset etter at han har fulgt oss ut til familiene i utkanten av byen og sett på fordelingen av pakkene fra Grenland.

Der blir vi møtt av en stolt ordfører som viser oss rundt. Det ordførerkontoret skal man lete lenge etter for å finne maken til. Det som lyser mot oss er et svært hvitt skinnmøblement av fineste sort!

- Jeg er skamfull når jeg tar med dere fra Norge til de lokale ordførerne. De har i løpet av de siste 10 årene bygd store rådhus og innredet de med overdådig luksus, mens folk rett utenfor rådhusmurene både sulter og fryser. Jeg skammer meg virkelig over den pengesbruken, men det er ikke mye jeg kan gjøre,

KONTRASTEN: Mens store deler av folket på utsiden av råhuset både sulter og fryser, kan ordføreren skille med et overdådig kontor.

for vi i Grenlandsaksjonen er avhengige av kontaktnettet med kommuneledelsen, både den politiske og den administrative, sier hun med fortvilelse i stemmen.

GIR IKKE OPP

Nå kan du se hva hun har organisert, sier Ole Jan Semb.

- Vi bare tar imot ordre og følger med henne rundt. Hun er helt enorm og står på hele dagen. Når vi kommer ut til en landsby der vi skal levere, har hun organisert det slik at de fattigste har fått sine lapper med invitasjon til å hente pakker fra traileren.

- Uten den organiseringen hadde det vært vanskelig. Da hadde vi kanskje vært nødt til å sette av alt hos munkene i den ortodokse kirken vi har et samarbeid med. Det ville ikke vært det samme. Nå får vi kontakt med folk.

- Det er en opplevelse å se at vi bidrar med noe som går direkte til de som trenger det mest. Det hadde vi ikke klart uten Mariana, sier Ole Jan Semb.

- Det er store kontraster mellom fattig og rik her i Romania.

MARIANA IFTIME-DAMIAN